

ROY, Alfons van (eigenlijk Cornelius Marie Alfons Rosa) advocaat, hoogleraar (Asper 11 juni 1882 - Den Haag 15 oktober 1927).

Kreeg zijn middelbare opleiding te Leuven en Oostende, studeerde vervolgens rechten te Gent, waar hij eerst lid was van 't Zal wel Gaan, maar zich later voegde bij de kring Ter Waarheid, waarvan Julius Mac Leod de geestelijke vader was. Na zijn studie vestigde hij zich als advocaat te Gent.

Van Roy stond bekend als een vurig flamingant. Een poging, met Hector Plancquaert en Alfons

Sevens ondernomen om te komen tot een „algemene Vlaamsgezinde partij” liep op een mislukking uit. De Vlaamsche Blok kreeg bij de verkiezingen weinig stemmen. In juni 1913 was hij de leider van de circa 200 flaminganten die tijdens een concert de Vlaamse Leeuw aanhieven als protest tegen het feit dat de Wereldtentoonstelling te Gent werd gemaakt tot een manifestatie voor de Franse cultuur. In 1914 behoorde Alfons van Roy, evenals zijn broer Jules, tot de beschermleden van het Vde Groot-Nederlands Studentencongres te Gent.

Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog hield Van Roy zich eerst op de achtergrond, maar eind 1915 koos hij partij voor het activisme. Bij verordening van 29 juli 1916 benoemde gouverneur-generaal von Bissing hem tot hoogleraar in de encyclopedie van het recht en het handelsrecht aan de vernederlandste universiteit te Gent. Op 6 mei 1917 werd hij in de Raad van Vlaanderen opgenomen. In 1918 richtte hij, samen met de professoren Antoon Picard en Albert van den Brande, en met steun van de socialist Frans Primo de Vlaamsch-Nationale Partij op, die genoeg wilde nemen met een zo groot mogelijke autonomie voor Vlaanderen binnen België, als het kón, maar met als ideaal voor de toekomst de staatkundige hereniging van Vlaanderen en Noord-Nederland. Eind oktober 1918 week Van Roy met vrouw en

dochter uit naar Nederland. Daar moest hij opnieuw rechten gaan studeren; van het kandidaats-examen werd hij vrijgesteld, het doctoraal moest hij overdoen. Hij associeerde zich vervolgens met mr. P.E. Briët, advocaat en procureur te Leiden en lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal voor de Anti-Revolutionaire Partij. Alfons van Roy vestigde zich echter metterwoon in Den Haag. Hij overleed door een ongeval.

LITERATUUR: A.L. Faingnaert, *Verraad of Zelfverdediging?* (1933); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, I-II (1969); - L. Buning, *Alfons van Roy, flamingant, Grootnederlander, balling*, in *Het Pennoen*, jg. 20, nr. 7 (27 juni 1970).

LAMMERT BUNING